

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 29. aprila.

Reakcija zoper ukaz naučnega ministra barona Gautscha, s katerim je državni poslanec gosp. Spinčič odslovljen iz državne službe, je velikanaka. Objavili smo že prej dve interpelaciji v tej reči iz isterskega in goriškega deželnega zbora, včeraj pa smo razglasili interpelacijo državnih poslancev mladočeških, interpelacijo, katera je stavljena jedernato in živo ter je napravila v tukajšnjih narodnih krogih jako globok utis. Že v zadnjem državno-zborskem poročilu pa smo tudi omenjali še druge interpelacije, katero so stavili poslanci dr. Gessman in tovariši dne 26. t. m. Ta interpelacija glóve:

Slučaj, da je bil odpuščen iz službe gospod državni in deželni poslanec Vekoslav Spinčič kot c. kr. profesor učiteljskega v Gorici, dokazuje jako drastično, kako so politično celo brez pravic državni uradniki in državni učitelji. Vprašanje, da je ustanoviti službeno pragmatiko in disciplinarno pravo, na katero bi ne mogla uplivati samovolja ravno vladajočega sistema, postalo je tako akutno za obe kategoriji državnih služabnikov. Podpisanci vprašajo torej Njega ekselenco gosp. ministerskega predsednika kot načelnika vlade:

„Ali hoče on visoki zbornici konečno vendar podati predlogo glede službene pragmatike in disciplinarnega prava za državne uradnike in za državne učitelje?“ —

Podpisali so to interpelacijo poleg dra. Gessmanna poslanci: Liechtenstein, Lienbacher, dr. Lueger, Troll, Polzhofer, Richter, Salvadori, Muth, Schlesinger, Kaiser, Rigler, dr. Hoffmann, Hauck, dr. Fuss, Jatt.

S tem pa stvar še ni pri kraju. Na drugem mestu poročamo, da je mladočeški poslanec dr. Pacák stavil včeraj še nujni predlog, naj odpust gospoda Spinčiča preišče s stališča poslanske imunite tudi imunitetni odsek državnega zbora.

Ali naučnemu ministru se tako ne bode zagovarjati le pred parlamentom, nego tudi pred — državnim sodiščem. Gosp. Spinčič je namreč uložil pritožbo do državnega sodišča, katero hoče

zastopati poslanec in odvetnik dr. Pattai. Pritožba piše, da so se gospodu Spinčiču z razpisom naučnega ministerstva kršile naslednje, po ustavi zagotovljene mu politične pravice: 1.) pravica, izražati svobodno svoje mnenje v zakonitih mejah; 2.) pravica poslanske imunite; 3.) pravica, svobodno izvrševati svojo politično volilno pravico sploh; 4.) pravica nepogojnega dopusta za državne uradnike, ki so voljeni v državni zbor. — Pritoževatelj prosi, naj c. kr. državno sodišče spozna, da je za devni razpis naučnega ministra kršil njegove politične, ustavno zajamčene pravice.

Pri vsem tem gibanju pa vidimo, da manka slovenskih poslancev, ki so v Hohenwartovem klubu, razun da je gospod dr. Gregorec podpisal mladočeško interpelacijo. V nekem časopisu čitamo, da je imela včeraj slovensko-hrvatska skupina Hohenwartovega kluba posvetovanje, kako bi se obnašala glede predloga, kateri stavijo Mladočehi zastran g. Spinčiča. Zadnji listi pa poročajo, da je Hohenwartov klub sklenil glasovati proti temu, da bi se Spinčičeva reč izročila odseku, in sicer zato, ker g. Spinčič toži naučnega ministra pred državnim sodiščem. Vemo sicer, da imajo naši poslanci v takih rečeh radi pred očmi izrek: „prvi bodo zadnji“, a počakati hočemo, da se nam stvar razjasni, predno izgovorimo svojo sodbo.

Državni zbor.

Na Dunaji 28. aprila.

Mladočeški predlog, da je deti pravosodnega ministra grofa Schönborna pod zatožbo in pa na svet, da je aféro Spinčičevo izročiti imunitetnemu odseku v pretres in poročanje, absorbovala sta danes vso pozornost zbornice. Mladočeški predlog gledé grofa Schönborna podpisali so razen Mladočehov samo dva moravska Čeha, dočim tega staročeška poslanca Pollak in Zucker nista hotela storiti navzlic temu, da jima je to dovolil vodja staročeške stranke ostankov, dr. Mattuš. „Narodni Listy“ očitajo radi tega Staročehom in veleposestnikom, da igrajo komedijo, ker so se v dež. zboru češkem izrekli zoper administrativno razdelitev de-

žele, v državnem zboru pa nečejo sodelovati pri predlogu, naperjenem prav proti tej razdelitvi. Narodni Listy konstatujejo s hvaležnim zadoščenjem, da so njih predlog podpisali tudi doktor Luginja, Spinčič in dr. Gregorec. Staročehi ugovarjajo predlogu, češ, da ni umesten, ker ni upanja, da bi obveljal, odklonitev predloga pa da je nekaka parlamentarna sankcija ministrove odredbe, gledé sodišča v Teplicah. Kakor se čuje, bede razprava o predlogu, da je grofa Schönborna deti pod zatožbo, v sredo. Plener predlagal bode prestop na dnevni red. Grof Schönborn se bode tudi sam opravičeval. Staročeh Zucker bode povedal, zakaj ni podpisal mladočeškega predloga, a v imenu svoje stranke izjavil, da smatra ministrov ukaz za illegalen čin. Od Mladočehov oglašili so se kot govorniki Herold, Pacák in Vašaty. Za veleposestnike govoril bode princ Karol Schwarzenberg.

Začetkom seje, kateri je predsedoval doktor Smolka, čita zapisnikar dopis Dunajskega deželnega sodišča, v katerem se prosi dovoljenja postopati sodno proti poslancu Pernerstorferju zaradi hudodelstva motenja javnega reda.

Posl. Tilšer predloži od 41 tovarišev podpisani predlog, da je c. kr. pravosodnega ministra dr. Friderika grofa Schönborna zaradi kršitve veljavnih zakonov deti pod zatožbo. Predlog se naslanja na §§ 2 in 7 zakona z dné 25. julija 1867, drž. zak. št. 101 ter očita pravosodnemu ministru, da je občino Hutberg izločil iz sodnega okraja Police in priklopil sodnemu okraju Braunau in da je ustanovil okrajno sodišče v Teplicah. Po §. 2. zakona z dné 11. junija 1868 drž. zak. št. 59 sme pravosodni minister, ako se pokaže potreba, in ako je o tem izrekel svoje mnenje pristojni deželni zbor, razdeliti posamezne okraje ali ustanoviti nova sodišča. Takšen ukaz moči je torej izdati šele tedaj, kadar je vlada od dež. zbora zahtevala in dobila izraz mnenja. Vlada je takšen izraz mnenja sicer zahtevala od češkega dež. zbora, a dobila ga doslej ni. Po zakonu z dné 11. junija 1868 drž. zak. št. 59 pa je izraz

LISTEK.

Levstikovi zbrani spisi.

Zvezka I. in II.: Poezije.

(Dalje in konec)

In če smemo sklepati iz nekaterih Levstikovih izjav, to je on sam takisto sodil, da jezičarski posel ni bil sam sebi namen, ampak samo sredstvo do one jezikovne spretnosti, do katere se je hotel kot pesnik vzpopeti. Jasen dokaz za to trditev se nam vidi sonet: „Jezik“ (gl. I. 215).

Tovariši so meni očitáli,
Dá mi je nekaj tolkla pevska žila,
Katero učenost je umorila,
Ki z njo so Kvintiliani se vkarjali.

Kakó so pač neumno modrovali!
Ak njim beseda rajša bi služila,
Desetkrat lepša bi njih pesen bila,
Ker lili bi, a ne trdó kováli.

Ko brez orožja nimate vojnika,
Ni ptice v gozdi, ktera brez peruti
Pod nebom sinjim bi okrog letala;

Kó ribe v vodi né, da brez plavutij
Po reki bi, po morji se igrala:
Takó nikdar né pevca brez jezika.

Isto mnenje izraža Levstik v krasnih granasih,

ki jih govori Sodigoy v „Ljudskem glasu“ (II. 301 in 301):

Žrebec divji od človeka
Srepogled prhaje teka;
Skokonog na bujne paši
Jasli se in uzdo plaši.
Če konjuh ga čvrst uhvati,
Pláne v grivo mu na vrati,
Od očij z očmi ne trene,
Nozdrvi obé záklene,
Smel čeljusti zabrdá,
Hrbet čili osedlá;
Sede hraber mu na pleče,
Naj si cvili, pene meče,
On ostrogo vánj zabada,
S togim žvalom krepko vlada.
Vranec pleše na kolače,
Pné se, bije in rezgače.
V ljute gonje vročem trudi
Usopí ga in prinudi
V službo svojo, da mu streže,
Vózi, nosi, brazdo reže.
Neudelan jezik vsak
Dur pastáh je, srep divjak,
Al' ukroten ves možú.
Kteri njemu vé glasú.

Še nekaj drugega podpira našo trdnjo. Znano je namreč, da je Levstik svojim pesnim vedno in vedno jezik pilil in obliko prenašal v puristiškem zmislu. O tej posebnosti Levstikovi govori g. izdajatelj (I. 293) tako: „Rokopisi so namreč nastali

v dolgi dobi štiridesetih let. Ves ta čas pa je pesnik svoje spise, zlasti svoje poezije, katerih večina je bila spočeta v mladostni dóbi, vedno prenašal in prepisaval. Zdaj mu ni prijal konec, zdaj ne začetek pesni; zdaj se je spotikal ob posamičen verz, zdaj ob posamičen stik. Časih je zavrgel vso pesen ter iz posamične kitice ali celo iz posamičnega verza ustvaril novo pesen, katero je poleg stare na čisto prepisal, potem pa v raznih letih iznova prenašal, tako da imamo o nekaterih pesnih po deset do petnajst inačic. In čudno, najkorenitneje je pri tem predelaval ravno tiste pesni, katere je poprej kjerkoli si bodi tiskane objavil. Vidi se, da pesnik ni bil lehkó sam s seboj zadovoljen, da je imel silno tenkó jezičarsko vest in da je v svojem hrepenenju po klasični dovršenosti Horacijev „Nonum prematur in annum“ močno pretiraval.“ — In res, v Levčevi izdaji naletimo na mnogokatero staro znanko Levstikove muze v čisto novem krilu. Tu se utegne dvigniti vprašanje, in se je res že zastavilo, ali se je po popravi pesnika vrednost povzdignila ali ne. Nekateri odgovarjajo z odločnim ne. In res se ne da tajiti, da po nekatera mesta Levstikova pila ni bila srečna; v puristiški svoji strogosti je popravljajoč svoje spise neusmiljeno popukal vse količkaj sumljive besede in izraze, tudi take izposojenke, ki so se pri nas udo-

mnenja potreben, ker je pa pravosodni minister izdal vzlic temu odlok z dne 22. aprila 1892 drž. zak. št. 68, prekršil je v prej imenovanem zakonu določeno ustavno pravo deželnega zbora kraljevine Češke. Zatožba je torej upravičena in radi tega stavi se predlog: Visoka zbornica naj sklene: C. kr. pravosodnega ministra grofa Friderika Schönborna je v zmislu § 12 zakona z dne 25. julija 1867, drž. zak. št. 101 zaradi kršitve zakona z dne 11. junija 1868, drž. zak. št. 59 deti pod zatožbo. V formalnem oziru izročiti je ta predlog v zmislu §. 9. zakona z dne 25. julija 1867, drž. zak. št. 101 posebnemu odseku 24 članov, katere voli vsa zbornica.

Predsednik naznani, da je predlog podpisan od 41 poslancev, torej zadostno podprt in da ga bode tekmo osmih dni v zmislu zakona postavil na dnevni red.

Posl. dr. Pacák in tovariši stavijo predlog, da je razveljaviti pravosodnega ministra ukaz z dne 22. aprila 1892., ker je to čin nezakoniten in neupravičene ministrske in administrativne samovoljnosti in izraz zaničevanja deželnega zbora češkega, sploh pa prekršitev ustavnih in parlamentarnih pravic. Ker je zbornica poklicana paziti, da ministri ne prekršijo zakonov, protestovati je proti takemu postopanju kar najodločneje, ker je po taki ministrski samovoljnosti mogoče eliminovati vse deželnozbornske sklepe. Zategadelj stavi predlog: Vlada se pozivlje, da razveljavi postavno neupravičeni in samovoljni ukaz pravosodnega ministra z dne 22. aprila 1891. glede priklopljenja občine Hutberg k okrajnemu sodišču Branau in gledé ustanovitve okrajnega sodišča v Teplicah.

Posl. dr. Pacák in tovariši stavijo nujni predlog: Imunitetni odsek naj preišče, v koliko se je prekršila članom zbornice zjamčena imuniteta s tem, da je učna uprava proti poslancu kmetjskih občin Pazin-Voloska Vekoslavu Spinčiču začela disciplinarno postopati in ga odpustila iz službe; predlagati je temu odseku tudi v varstvo imunitete potrebne korake ter o tem čim prej mogoče poročati v zbornici.

Posl. dr. Roser stavi predlog, naj se zakonsko določi, da od občin vzdržanih kmetjskih siromakov ni moči rubiti.

Poslanec grof Terlagó stavi glede vinske klavzule v trgovinski pogodbi avstrijsko-italijanski nastopno interpelacijo: 1.) Ako bi italijanska vlada poslužila se pravice uvažati v Avstrijo italijanska vina v zmislu trgovinske pogodbe, tako da bi bilo od hektolitra plačati samo 3 gld. 20 kr. carine, ali misli vlada razveljaviti odredbo z dne 11. marca 1884. in zaukazati, da velja ta znižana carina samo za italijanska vina v sodih, da je pa od vina, uvažanega v drugih posodah plačevati kakor doslej po 26 gld. od hektolitra? 2.) Ali hoče vlada ukazati, da se morajo italijanski uvozniki izkazati s

spričevalom o izhajališču vina, katero spričevalo bodi potrjeno od trgovinske zbornice in avstrijskega konzula? 3.) Ali hoče vlada poskrbeti, da se bode kemično dognala vsebina italijanskih vin in surrogatom odrekla pravica do znižane carine?

Posl. dr. Kramář interpeluje vlado radi razpuščenja nekega shoda obrtnikov v Jičnu; posl. grof Wurmbbrand interpeluje radi previškega odmerjenja pristojbin pri izročevanju zemljišč; posl. Dötz pa radi Dunajske brzovjavne družbe, na kar odgovarjata trgovinski in finančni minister na razne interpelacije, stavljenе že v prejšnjih sejah.

Pri poročilu o peticiji tehnikov, da jim je priznati naslov: inženir in tiste politične pravice, katere imajo promovirani doktorji, se uname daljša debata. Posl. Exner je dokazoval, da se godi inženirjem velika krivica. Splošno se jih zmatra za sicer koristne, ne pa za ravnopravne člane človeške družbe. Tudi država jih ne upošteva dovolj, in zato je njih peticija vredna resnega uvažanja. Po kratkem govoru posl. Hofmanna-Wellenhofa stavi posl. Tilšer predlog: Vlada se pozivlje, da glede pravice imenovati se inženir ali arhitekt, kakor tudi glede političnih pravic inženirjev in arhitektov predloži čim prej mogoče zakonski načrt. Ta predlog je obveljal.

Posl. Stöhr poroča o prošnji Katharine Steiner za odškodovanje, ker je bila nedolžno obsojena in prebila skoro štiri leta težke ječe. Prošnja se odstopi vladi v poročanje.

Posl. Menger poroča o predlogu glede oproščenja od davkov za nove zgradbe v Opavi, kateri predlog se vsprejme; peticija, da je terminsko trgovino z žitom zakonito urediti in tudi žitno borzo obdačiti, se odstopi vladi, da izdela zakonski načrt.

Prihodnja seja jutri. Na dnevnem redu bode prvo čitanje davčne predloge.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28 aprila.

Nemška izjava.

Nemška člana nadsodiške komisije za razdelitev sodnih okrajev na Češkem, Schmeykal in Schlesinger, izročila sta predsedniku Praškega nadsodišča protizjavo, v kateri odgovarjata izjavi odstopivših čeških članov, Mattuša in Zátka. Uvodom izjave naglašata nemška člana komisije, da je izstop čeških zaupnih mož v neposrednem nasprotju z Dunajskimi punktacijami, da je pa izstop tudi neopravičen z ozirom na določbe zakona, ker je za delitev sodnih okrajev kompetenten samo pravosodni minister, dež. zbor pa ima samo pravico izreči svoje mnenje. Ako pa se dež. zbor sploh ne izreče, ali če se izreče negativno, potem lahko minister sam ukrene, kakor se mu vidi. Z ozirom na to bil je torej pravosodni minister kompetenten ukreniti ustanovitev okrajnega sodišča v Teplicah. Staročehi in veleposestniki onemogočili so v dež. zboru razpravljanje o razdelitvi sodnih okrajev, s tem pa prevzeli odgovornost zato, da je minister upravnim putem izvršil to, glede česar ni hotel deželni zbor izreči svojega jasnega mnenja. — Nemški liberalci skušajo v tej izjavi juridično opravičiti pravosodnega ministra, nadeje se, da bode ta hitro zaukazal razdelitev sodnih okrajev na Češkem. Tako daleč pa menda vender še nismo.

Vnanje države.

Nelidov in Dimitrov.

Novi bolgarski diplomatični agent v Carigradu, Dimitrov, vprašal je posredovanjem nekega bankirja, ruskega poslanca, ali ga hoče vsprejeti oficijelno, in mu vrniti poset. Nelidov je ugodno odgovoril, a izjavil, da stori to le kot privatna oseba, zajedno pa stavi pogoj, da morajo pri razgovoru biti priče navzočne. Poset vršil se je že 29. marca. Dimitrov je v pogovoru naglašal, da si šteje v nalogu, odpraviti nasprotstva mej Rusijo in Bolgarsko, a Nelidov je odgovoril, da se mu to v sedanjih razmerah ne vidi mogoče. Glede bolgarskih emigrantov rekel je Nelidov, da jih Rusija podpira, ako so bili iztirani samo zaradi svojih simpatij za to državo. Oba diplomata govorila sta na to prav obširno še o vseh drugih rečeh, katere so prouzročile sedanje nasprotstvo mej Rusijo in Bolgarijo, a pokazalo se je, da tega nasprotstva v sedanjih razmerah ni moči premestiti.

Francoski anarhisti.

Socijalistiški poslanec Lavy interpeloval bode vlado gledé anarhističkih dogodb takoj, ko se snide narodna zbornica. Gledé zaprtih anarhistov Lapeyre in Francis še ni gotovo, da sta ona dva prouzročitelja eksplozije v restavraciji Very. François ali Francis je jako nevaren človek in večkrat kaznovan, hudodelec uprav grozne preteklosti. Ker se vlada za dan 1. majnika boji izgrediv in atentatov, kousignovana bode ta dan vsa francoska vojska. Policijski komisar Dresch, tisti, ki je prijel Ravachola, dobil je s „Sielmann“ podpisano pretilno pismo. Pisec naznanja, da je on storil atentat na restavracijo Very in proti Dreschu in generalnemu prokuratorju Quesnay de Beaupaire-u s smrtjo. Tudi natakár Lhérot dobiva še vedno pretilna pisma. Redarstvo pozaprlo je v vsej Franciji vse sumne ljudi, zlasti pa vse kot anarhiste poznate elemente.

Anarhizem v Italiji.

Italija sicer doslej ni obilovala tistih elementov, kateri hočejo človeštvu pomoči do splošne in trajne sreče na ta način, da zrušijo in razdenejo vse, kar obstoja sedaj, a navzlic temu je minister notranjih rečij za dan 1. majnika prepovedal vsakršne shode in demonstracije. „Reforma“ sicer trdi, da je minister s tem prekršil ustavo, ki jamči za neomejeno pravico shajanja, toda strah pred anarhisti je tolikšen, da se za to nezakonitost nikdor ne meni. Redarstvo je zadnji čas v raznih mestih pozaprlo celo vrsto anarhistov in našla pri njih mnogo izgotovljenih bomb in razstreliva v izobilji. Tudi manjših atentatov, ki pa niso prouzročili nikakršne škode, bilo je zadnji čas mnogo. V Montecrotundu vrgli so anarhisti celo v cerkev bombo, v Massi pa v klet nekega bogatega trgovca. V cerkvi se ni ničesar zgodilo, trgovčeva hiša v Massi pa je močno poškodovana. V Livornu, v Brescii, v Rimu in v drugih mestih vrgli so tudi že takozvane kastanjole. Prebivalstvo, zlasti večjih mest je gledé 1. majnika v veliki strahu.

Domače stvari.

— (Mestne volitve Ljubljanske.)

Danes je bila dopolnilna volitev v občinski svet iz I. volilnega razreda. Prišlo je volit 116 volilcev. Izvoljeni so kandidati „Slovenskega društva“ in sicer gosp. cesarski svetnik Ivan Murnik, enoglasno, ostali gg. Ivan Knez, Fran Ravnikar in Fran Terček pa so dobili po 112 glasov. Tako so završene letošnje dopolnilne volitve.

mačile že do dobra ter dobile določen, značilen pomen, a nadomestil jih z drugimi, ki so res pristno slovenski, a imajo to hibo, da jim pojmovni obseg še ni na tanko omejen; s kratka: jezikovni pravilnosti je žrtvoval čisto plastično jasnost, kateri smo se divili že v njegovih prvenkah. Meni vsaj se je tu ter tam pripetilo, da sem moral poseči po prvotni izdaji, da sem pogodil sedanjim inačicam pravi zmisel. V podkrepljenje svoje trditve, naj navedem samo jedno v obeh izdajah; naj ji blagovoljno primerja čitatelj.

Povsod ne sreče.

Kedär očaki sivi
Za mizo se zberó,
Kakó je nekđaj bilo,
Modróvati začnó:
Kakó so sol nosili
Tam od primorskih mest,
I z vinom tvorili,
Ko bilo né še cest.

Drugačni so klobuki,
Drugačen novéc bil,
I vsako stvar na sveti
Cenéje si užil;
A kaj bi zdaj govoril!
Na sveti né moštva,
Od kar je konec tvoril
I v grob šel ta i tá.

Povsod ni sreče.

Ko se očaki sivi
Za mizo vsedajo,
Začnejo modrovati,
Kak je nekđaj bilo:
Kako so sol nosili
Iz daljnih morskikh mest,
I z vinom tvorili,
Ko ni bilo še cest.

Drugačno je življenje,
Drugačen bil denar
I bolji kup na sveti
Bila je vsaka stvar;
Al zdaj je vse minilo.
Na zemlji ni moštva,
Kar legel pod gomilo
Mož uni je i ta!

Če sedem jaz k očaku,
Bojč mu ne molčim,
K besedam njega modrim
Modrostno govorim.
Ponuja mi kozarec,
Poslušá mene rad,
Če tudi nésem stárec,
Matúzalemov brat.

Možém o kmetovanji
Razgovor se začnó:
Da z vero zemlja peša,
A davki vender né;
Da baba točo vódi,
Kedär zevrè chlak;
Da zajec v zelnik hodi
A v nas neznan prosjak.

Na vrsto pride tudi
Imé bogatih glav,
Ter da leži gospóda
Brez dela, brez težav. —
A ko se menim z njimi,
Kedó me vpraša zdaj,
Če nésem bil še v Rimi,
Na vojski ne kedaj?

I kádár na veselje
Priteče mladi rod,
Zvenčé kozarci polni,
Kot na cerkvéni god,
I struna zvónka poje,
Za struno moški glas,

Če sedem jaz k očaku,
Boječe ne molčim,
Na vse besede modre
Umno mu govorim;
Ponudi mi kozarec
I me poslušá rad,
Ak ravno nisim stárec,
Matúzalemov brat.

Možaki od kupčije,
Od žita govoré, |
Menijo se od kraljev, |
Od mira i vojské, |
Od rib pečenih v posti, |
Od love i zveri,
Kdaj je snega zadosti
I še od več reči.

Pogovor vmes uname
Od modrih se jim glav, |
Od sladkosti življenja
I od njega težav;
I če se menim z njimi,
Nobenemu ni mar,
Da nisim bil še v Rimi,
Na vojski še nikdar.

Kadar se v dobro voljo
Tovarši snidemo,
Zvenčijo vsi bokali,
Vse mize plešejo;
I struna nam zapoje,
Za struno moški glas,

Ter déklice vse svoje
K plesánju pošlje vas.

A v društvi mladem vedno
Moj úk je spoštovan;
Če rečem: „Vino pijmo!“
To pijemo ves dan;
Kedär želim besede,
Vsi naglo obmólté
Ter iz vesele srede
Neradi me dadé.

Pri vseh ljudéh po sveti
Povsód sem izprejet;
Le ko se ženskimi bližam.
Na gótov idem led.
Če biti hčém prijeten
I streči jim želim,
To vselej neokreten,
Bojč izpodletim.

Toda povsod razmerje mej obema izdajama gotovo ni tako. Jaz si tolmačim stvar takole: Pesmi Levstikove so se nam v prvotni obliki toliko omilile in toliko prikupile srcu in ušesom, da celo resnične poprave smatramo za pohabe. — Vsekakor bi bila v tem vprašanju splošna apodiktiska sodba prenačljena.

Sedaj še nekoliko besedi o izdaji sami. Dasi se ne skladamo z vsemi načeli, po katerih je osnovana (o tem spregovorimo še na drugem mestu), vender drage volje priznavamo, da je to prva takšna

— (Deželni predsednik g. baron Winkler) vrnil se je danes opoldne z Dunaja, kamor je bil šel pretekli teden in sicer, kakor čujemo, po zasebnih opravilih.

— (Osebne vesti.) Dvorni svetnik Tomaž Bartuschek, dež. fin. ravnatelj tirolski, znan tudi v Ljubljani iz časa, ko je bil načelnik tukajšnjega finančnega ravnateljstva, je umirovljen in je dobil pri tej priliki viteški križec Leopoldovega reda. — Presvetli cesar je pritrdil imenovanju Johna Georgea Haggarda za britanskega konzula za Dalmacijo, Primorje in Kranjsko s sedežem v Trstu. — Brigadir gospod Moric Fux, poveljnik 56. brigade pešcev v Ljubljani, imenovan je general-majorjem.

— (Gosp. dr. V. Oblak.) naš učeni rojak, katerega so tako sramotno iz Macedonije „vrgli“, prepotoval bode sedaj dalmatinske in kvarnerske otoke, da prouči tamošnjo čakavščino. Želimo mu več sreče nego na Turškem, in mnogo uspeha, da bi zasledil tudi kaj glagolskih pisem.

— (Odhodnica Čitalnice Ljubljanske.) Včeraj dali smo slovo starim prostorom čitalniškim, v katerih je društvo bilo nastanovljeno kakih 30 let, odkar se je preselilo iz začasnih prostorov pri „Slonu“. Akopram so bili dosedanja prostori nedostatni in so se še le s časoma malo razširili, vršilo se je v njih toliko za razvoj slovenskega naroda važnega, da so postali zgodovinski. Naudajalo nas je sinoč elegično čutje, ko smo pomislili, da se je poslednjikrat v njih zbrala vesela narodna družba. Ker je iz dvorane že vse pohištvo večinoma prenešeno v nove čitalniške sobane na Turjaškem trgu, praznovalo se je slovo v dolenjih prostorih. Obe sobi in stekleni salon bili so polni narodnega občinstva iz vseh meščanskih slojev. Zlasti je bilo tudi mnogo odličnih narodnih dam. Predsednik čitalnice vitez dr. Karol Bleiweis popisal je v izbornem, jedrnatem govoru veselo in žalostne ure, katere smo skupaj prebili v čitalnici, ki je nekdanj bala središče in glavno zbirališče vsem narodnim krogom. Iz nje rodila so se druga društva: Dram. društvo, Sokol, Glasbena Matica itd. A tudi pozneje bila je čitalnica še vedno splošno narodno zbirališče, dokler se ni odtujila jej neka narodna stranka. Tem bolj moramo gledati, da se tesno združimo okoli čitalnice v novih njenih prostorih, dokler se nam ne posreči, da si zgradimo toliko željno pričakovani „Narodni dom“, v katerem se bode prosto moglo razvijati narodno življenje. Blizu v enakem smislu govoril je v steklenem salonu g. Zagorjan in zaklical slava spominu vseh, ki so delali v čitalnici in „Živio“ vsem, ki še delujejo. Otroci čitalnice, to so narodna društva, postali so krepki, a ostanejo naj vedno prijazni „materi“. G. H. Turk napil je posebno spominu pokojnega dr. Bleiweisa, očeta naroda in čitalničnega ustanovitelja. Izborni kvartet Pavšek, Branke, Lilek, Dečman pel je mnogo prav lepih točk in vojaška godba svirala je razne slovanske komade, tako da je vladalo do rane ure prav živahno gibanje in so le pozno zapuščali zadnji gostje prostore, na katere veže vsakogar sto in sto prijetnih spominov.

izdaja, kakršna pristaja našim klasikom. Poslej se bode moral že vsak izdajatelj slovenskih pisateljev ozirati nanjo ter si jo smatrati kot vzorec. Že kratki naši izvadki iz „tolmača“ so menda čitatelja uverili, koliko krasnega, zlasti slovstvenega gradiva je nakopičenega ondukaj. Tej nalogi pa tudi nihče ni bil boljše kos, nego mož, ki je živel dolgo vrsto let s pokojnikom v najtesnejši prijateljski zvezi, ki je preporodno dobo našega slovstva preživel v najožji dotiki z glavnimi nje zastopniki in ki je sam pisatelj in več let urednik prvega našemu leposlovnemu listu, združeval v svojih rokah vse nitke slovstvenega našega delovanja. Obilica krasnih slovstvenih drobtinic, raztresena po vsem „tolmaču“, nam je neovržljiv dokaz, da ni moža, ki bi bil sposoben najti podatki Slovincem občno slovstveno zgodovino, nego li g. izdajatelj. Z ozirom na to prednost „tolmačev“ smo prav radi prezrli, da je sem ter tja preskok in da nas zlasti pri „Ježi na Parnas“ in v „Ljudskem Glasu“ čisto pušča na cedilu. Oprostili mu bomo še rajši, če pomislimo, kako siten je posel „tolmačev“, kako težko mu je ubrati pravo, srednjo pot; kajti čitatelji so toli raznovrstni, in ker jeden toži o nedostatkosti, ondukaj graja drugi gostobesednost. Vender izrekamo željo, da bi se g. izdajatelj za prihodnje zvezke poprijel načela: „Boljše malo preveč, nego premalo.“

Naj bi nam bilo sojeno, da jih kmalu moremo nadomestiti z novimi, glavnega mesta vrednimi — v bodočem „Narodnem domu“. „Quod est in votis!“

— (Izpitni za učiteljsko usposobljenost in meščanske šole) prično se na Ljubljanskem učiteljski v ponedeljek 2. maja. K njim se je oglasilo sedem kandidatov (meji njimi jeden samo za usposobljenost v nemščini kot učnem predmetu) in 18 kandidatinj (4 za meščanske šole, 10 za ljudske šole, 3 za francoščino in jedna za nemščino).

— (Občni zbor Katol. polit. in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.) Zaradi pretesnega prostora morali smo odložiti za jutrajšnjo številko obširno poročilo o tem zboru.

— (Porotniki.) Za prihodnje porotne sodbe, ki se prično pri tukajšnjem deželnem sodišči dne 30. maja, so izžrebani za porotnike naslednji gospodje: Anton Draščik, trgovec in krčmar v Ljubljani; Julij Kantz, hišni posestnik v Ljubljani; J. Gostinčar, posestnik in gostilničar na Vevčah; Josip Strehar, mesar in posestnik v Ljubljani; Fr. Lenče, posestnik v Klečah; V. Recher, hišni posestnik v Ljubljani; Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani; Viktor Naglas, trgovec v Ljubljani; A. Lugek, hranilnični oficijal v Ljubljani; J. Plantan, c. kr. notar v Ljubljani; Josip Regali, hišni posestnik in mizar v Ljubljani; Fr. Omersa, trgovec v Kranju; Fran Goričnik, trgovec v Ljubljani; Fr. Pust, tesarski mojster in hišni posestnik v Ljubljani; L. Bergant, hišni posestnik v Kamniku; K. Obreza, poštar in posestnik na Vrhuiki; St. Lemut, posestnik v Beričevem; M. Vevar, posestnik v Lukovici; V. Sattner, trgovec; G. Pirc, tajnik kmetijske družbe; Matija Supan, trg.; Fr. Rajakovič, bran. pristav vsi štirje v Ljubljani; Lovro Česnovar, gostilničar v Ljubljani; Jos. Schlafler, hišni posestnik; J. Lokar, hišni posestnik; H. Geltner, trgovec; Avg. Weber, gostilničar; J. Knez, trgovec; J. Tomc, hišni posestnik in usnar; vsi v Ljubljani; V. Jamar, gostilničar in posestnik v Škofji Loki; J. Ogorelec, posestnik na Razdrtem; Avg. Sušnik, gostilničar in posestnik v Škofji Loki; And. Marinka, posestnik na Viču; A. Zarnik, posestnik in vinski trgovec na Krtini; Fran Likovič, posestnik v Sneberjah; Jos. Lenarčič, posestnik na Vrhniki. Kot namestniki gg.: O. Pelan, A. Košir, Jak. Abramovič, Al. Lilleg, L. Dolenc, Fr. Erbežnik, Fr. Kandare, R. Tenente in A. Verhunc, vsi v Ljubljani.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 17. do 23. aprila 1892. Novorojencev je bilo 10 ($= 16.8 \text{ ‰}$), umrlih 22 ($= 37.3 \text{ ‰}$), meji njimi za jetiko 10, za različnimi boleznimi 12. Meji umrlimi bilo je tujcev 7 ($= 31.8 \text{ ‰}$), iz zavodov 7 ($= 31.8 \text{ ‰}$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli 1 za škrlatico, 1 za hripo.

— (Vreme) je skrajno neprijazno in pusto. Pri nas dežuje, da je Ljubljana že silno narasla in se je bati povodnji na barji. Na Gorenjskem in Koroškem pa je zapadel sneg precej na debelo. Posebno veliko ga je padlo okoli Kranjske gore, Rateč in Trbiža noter do Beljaka. Prvi maj našel bode še obilo snega ne samo v gorah, nego tudi nižje po dolinah in ravninah. Temperatura je zaradi tega precej nizka. Falb jo je torej zadel s svojim „kritičnim dnevom“, ki je bil včeraj.

— („Narodna Čitalnica v Kranji“) priredi v nedeljo dne 1. majnika prvi društveni izlet v Radovljico. Izletniki odpeljejo se skupno iz Kranja z opoludanskim vlakom. — K obilni udeležbi vabi p. n. člane in prijatelje društva odbor.

— (Slovensko uradovanje in Celjski mestni urad.) Po izgreduh o priliki Sokolske slavnosti v Celji prosil je g. Fr. Lončar, tajnik južnoštajerske hranilnice, orožnega lista, a mestni urad Celjski je slovensko pisano prošnjo odklonil z nemškimi rešilom. Gosp. Lončar se je na to pritožil na namestništvo v Gradcu in zahteval, naj se naroči mestnemu uradu Celjskemu, da mora slovensko ulogo slovenski rešiti. Namestništvo ugodilo je pritožbi glede orožnega lista, odklonilo pa pritožbo glede jezika, v katerem je mestnemu uradu pisati rešilo, češ, da je čl. 19 drž. osn. zak. zadoščeno že s tem, da se je vsprejela slovenski pisana uloga. Gosp. Lončar se je na to pritožil na ministrstvo in le-to je razsodilo, da mora mestni urad Celjski reševati slovenske uloge v slovenskem jeziku, ker sta oba na Štajerskem priznana deželna

jezika tudi v Celji v rabi in torej ravnopravna. Mestne očete Celjske je ta razsodba ministerstva tako razkačila, da se nameravajo pritožiti na upravno sodišče, kjer pa tudi ne bodo ničesar opravili.

— (Star služabnik.) Pri Gospe Svoti poleg Celovca služi pri nekem posestniku hlapec, ki je star že 84 let in je neprenehoma 72 let pri hiši.

— (Zlato poroko) praznovala sta preteklo nedeljo v Mariboru g. Franc in Marija Celigi. Rodbina Celigi je jako imovita in slovenskemu ljudstvu dočaj prijazna.

— (Izpred sodišča.) Pred Tržaškimi porotniki bila je včeraj kazenska obravnava proti deželnemu poslancu in uredniku „Naše Sloge“ g. Matka Mandiču, kateri je bil župniku Ivanu Mizzanu iz Kringe v Istri baje očital, da opravlja cerkveno imetje slabo in se iz njega okoriščajo župnikovi sorodniki. Sodišče obsodilo je g. Mandiča na 450 gl. globe, na 150 gl. izgube od kavcije in na 220 gl. odškodnine. Tudi mora razsodbo v italijanskem jeziku priobčiti v „Naši Slogi“. Obširno poročilo, katero nam je došlo, morali smo odložiti za jutri.

— (Prepovedana veselica.) Iz Opčin se nam piše: Veselica na Opčinah se ne bo vršila dne 1. majnika t. l., ker jo je Tržaški magistrat prepovedal zaradi javnega reda. Upamo, da bode dovoljena za v dan 8. maja.

— (Novo pevsko društvo) snujejo pri sv. Križu blizu Nabrežine. Žeteli je, da bi se tam misel uresničila, kajti ravno pri sv. Križu, kjer živi lepo število nasprotnikov naših, je takšno narodni podlagi osnovano pevsko društvo posebno važno.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 27. aprila. Narodno liberalna korespondencija poroča iz baje zanesljivega vira, da se pripravljajo za državnega zbora prihodnje zasedanje velike vojaške predloge.

Praga 28. aprila. „Nar. Listy“ javljajo z Dunaja, da je uprašanje uravnave valute stopilo v jako opasen stadij. Kabinet nahaja se pred velikimi političnimi težavami. Ako padejo vladni predlogi, nastala bi ne samo kabinetna, nego tudi državna kriza. Levica je pač gotova za predloge, a češki poslanci bodo glasovali proti predlogam s političnih in gospodarskih razlogov. V konservativnem klubu so mnenja različna. Večina je proti zlati valuti. Taaffe si je svest resnosti položaja in je naznanil konservativcem, da bode celotna vlada stavila kabinetno vprašanje še v tem zasedanji glede vsprejema vseh predlog o valuti. Niti do jeseni neče stvari odgoditi, ker ogerska vlada preti, da bode v tem slučaju samostalno uredila svojo valuto.

Lüttich 29. aprila. Včeraj zvečer bila v neki hiši na trgu Saint Pierez dinamična eksplozija. Hiša je precej poškodovana, sobe razrušene. Ponesrečil nikdo. Preiskuje se.

Hamburg 29. aprila. „Hamburgische Correspondent“ javlja iz Peterburga, da se bode skoro razglasil ukaz, prepovedujoč izvažati oves. Verjetno je, da pride car v Berlin.

Razne vesti.

* (Zlato krepostno rožo) bode podelil letos papež Lev XIII. portugalski kraljici Amaliji. Te dni izročil je kardinal-vikar rožo, ki je vredna nad 50.000 frankov, slovesno papežu. Izdelal jo je zlatar iz starodavne zlatarske rodbine v Rimu, ki že nad 300 let izvršuje svoj obrt blizu cerkve sv. Petra. Izdelana je roža iz suhega zlata in bogato okrašena z dragocenimi kameni. Dva poslanca papeževa bode izročila dragoceno darilo soprogi kralja Don Carlota.

* (Prošnja za pomiloščenje,) katero je predložila deputacija Novosadskih dam gledé obsojenega urednika Jase Tomiča justičnemu ministru ogerskemu, dospela je te dni z najvišjo signaturo na justično ministrstvo. Poslala se je državnemu nadpravništvu v Szegedinu, da poroča o njej.

* (Rumunska kraljica Elizabeta) biva še vedno v Palanci v Italiji. Nje zdravje se je zopet pohujšalo in je jako nervozna, da ne sme niti iz sobe. Ona mnogo piše in čita, akopram so ji zdravniki prepovedali strogo vsako duševno delo. To delovanje pa razburja še bolj njene živce. V Bukureštu nadejajo se, da se kraljica vrne že to pomlad, a zdravniki ne dopuščajo jej zdaj daljšega potovanja. Kraljica namerava se nastaniti v kratkem za dije časa blizu Solnograda.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja popraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (42—6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 27. aprila.

V Brnu: 39, 12, 27, 72, 16.

Tujci:

28. aprila.

Pri **Matičci**: Weber, Just, Winkler, Sperling, Luschin, Vajda, Hautz, Böck, Ivankovič, Schneiphofer, Kolterman, Hekš, Zwacha, Reich, Schadek, Wagner z Dunaja. — Hutter, Ranzinger iz Kočevja. — Stern, Weinberger iz Brna. — Bischof iz Prage. — Eppinger iz Trsta.

Pri **Stenu**: Rosenthal, Somernitz, Hofman z Dunaja. — Micali, Martinolich iz Trsta. — Spitz iz Brna. — Sulendi, Selka iz Celovca. — Käs, Glücksmann iz Prage. — Hochsinger iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

26. aprila: Ana Detela, črevljarska udova, 31 let, Franciškanske ulice št. 6, jetika.

27. aprila: Terezija Tušek, profesorjeva udova, 52 let, Parne ulice št. 17, carcinoma uteri. — Karol Janežič, mesarjev sin, 6 mesecev, Poljanska cesta št. 25, katar v črevih. — Neža Struss, hišna posestnica, 76 let, Lingove ulice št. 7, marasmus.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. aprila	7. jutraj	732.7 mm.	5.4° C	sl. svz.	obl.	15.50 mm.
	2. popol.	732.4 mm.	11.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	732.0 mm.	9.0° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 8.5°, za 2.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 29. aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.60	95.55
Srebrna renta	95.20	95.10
Zlata renta	110.95	110.95
5% marcna renta	100.90	100.90
Akcije narodne banke	997.—	1000.—
Kreditne akcije	323.50	322.25
London	119.65	119.55
Srebro	—	—
Napol.	9.49 1/2	9.48 1/2
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.50	58.47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	184
Ogerska zlata renta 4%	109	75
Ogerska papirna renta 5%	100	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	190
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	241	—

V „NARODNI TISKARNI“ V LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blodne duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

V kratkem izide:

Krona in goldinar

Praktičen navod

o novi avstro-ogerski vrednoti z dodanimi tabelami za preračunanje, s primeri in poukom za vse stanove.

Spisal

profesor Robert Stern.

Vsebinsko obsega vse, kar je mej prehodno določbo treba vedeti za takojšnje preračunanje vrednot. V knjigi se jemlje ozir na vse stanove, vse denarne vrste in vse kupone.

Cena 60 kr., po pošti 65 kr.

Nadalje izide v 12 zvezkih po 15 kr.:

Avstrijska gospodinja.

Spisala

Ana Bauer

bivša samostanska in graščinska kuharica,

in nadalje od iste pisateljice:

Praktična Dunajska kuharica.

Popolno delo v 14 zvezkih po 15 kr.

Naročila na ta dela vsprejema (480—1)

J. Glontini v Ljubljani.

Iščem neoženjenega

notarskega uradnika

kateri je nemškega in slovenskega jezika v govoru in pisavi vešč. Ustop 15. maja t. l. — Ponudbe naj se pošiljajo do 15. maja t. l. v Ptuj na Štajerskem.

Fran Strafella

(476—1)

imenovan notar za Trbič.

Zaloga piva bratov Reininghaus

v Ljubljani

priporoča

(421—3)

mareno in uležano pivo

v posodah po 1, in 1/2 hektolitra in

izborna pivo v steklenicah.

Hranilno in posojilno društvo v Ptuj

je v skupni seji dné 18. aprila t. l. sklenilo

obrestovati hranilne uloge od 1. julija 1892. l. naprej po 4 1/2% (štiri in pol).

Od januarja 1893. l. naprej računale se bodo obresti od 1. in 15. dne vsakega meseca naprej in pripisovale h kapitalu vsakega pol leta.

(479)

Prostovoljna sodna dražba

posestva v Studencu.

C. kr. okrajno sodišče v Slovenski Bistrici naznanja:

Da se je na prošnjo kreditnega društva občinske hranilnice v Gradci po gospodu dr. Kokoschinegg-u dovolila prostovoljna sodna dražba nekaj Podpetchan-ovih posestev ulož. št. 52 in 53 v katastralni občini Studenec in se za izvršitev v nastopnih šestih skupinah, in sicer:

I. hiša k št. 37 v Studencu z zemljišči pri hiši in na brdu na Loki vse v katastralni občini Studenec v obsegu 5 oral 426 štirijaških sežnjev za izključno ceno 8000 gld.;

II. travniki na Košicah v katastralni občini Studenec v obsegu 2 oral 625 štirijaških sežnjev za izključno ceno 700 gld.;

III. travniki ob cesti iz Poličan v Studencu v katastralni občini Brezje v obsegu 1485 štirijaških sežnjev za izključno ceno 300 gld.;

IV. vinograd in posestvo v Dežnu, namreč hiša št. 83 z zemljišči na brdu Pleši v obsegu 3 oral 329 štirijaških sežnjev za izključno ceno 1500 gld.;

V. vinograd in posestvo v Dežnu, namreč hiša št. 61 z zemljišči na brdu Rove v obsegu 5 oral 105 štirijaških sežnjev v izključni ceni 1000 gld. in

VI. vinograd in posestvo pri Sv. Ani, obstoječe iz zemljišč v obsegu 1 oral 135 štirijaških sežnjev, za izključno ceno 300 gld. — določil samo jeden dražbeni rok na dan 9. majnika 1892, predpoludne ob 10. uri, na lici mesta v Studencu h. št. 27 s pristavkom, da se bodo posamezne skupine prodale samo za ali za več nego je izključna cena, navedena zgoraj.

Dražbene pogoje, po katerih je zlasti vsak dražitelj predno stavi ponudbo dolžan oddati 10% no varščino sodnemu komisarju v roke, kakor tudi cenilni zapisnik moči je tusodno, kakor tudi pri kreditnem društvu občinske hranilnice v Gradci upagledati, vsa druga pojasnila pa daje g. dr. Gustav Kokoschinegg, dvorni in sodni odvetnik v Gradci.

C. kr. okrajno sodišče v Slovenski Bistrici,

dné 14. aprila 1892.

(465—2)

Plzensko uležano pivo.

Čast nam je najudaneje naznaniti, da bode zaloga našega navadnega piva koncem tega meseca iztočena in da bomo potem oddajali izključno **samo uležano pivo**, na katero prosimo prav mnogobrojnih naročil.

V PLZNU, meseca aprila 1892.

Meščanska pivovarna v Plznu.

(Ustanovljena leta 1842.)

Glavna zaloga: F. SCHEDIWEY, Gradec, Annenstrasse 19.

(469—2)